

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 70.

Fjerde Session.

23de Møde.

Onsdagen d. 17. November.

(Fortf.)

Steenstrup: Det var nærmest for at understøtte det af den ærede Rigsdagsmand for Vestsjællands Amt 1ste Valgkreds (Lund) stillede subsidiaire Vædringsforslag, at jeg har tilladt mig at udbede mig Ordet. Jeg antager nemlig, at han har holdt fast derpaa, da den ærede Rigsdagsmand for Københavns 2den Valgkreds (A. Hage) ikke, saaledes som han forudsatte, har villet optage det, og det gjør mig ondt; thi jeg vilde gjerne have ønsket, at den samme Reciprocitet ogsaa havde fundet Sted fra den ærede københavnske Rigsdagsmands Side, og jeg er tvivlsomt tilbøielig til at stemme for det af ham til § 1 stillede Vædringsforslag. Naar den samme ærede københavnske Rigsdagsmand har erklæret, at han ikke kunde gaae ind paa den foreslaaede Forlængelse af Tidsfristen for Communerne, altsaa til Udgangen af Aaret 1860, og optage den i det af ham stillede Vædringsforslag, fordi han ansaae det for overflødig, saa troer jeg ikke, at dette hans Andragende er velbegrunder. Den ærede Rigsdagsmand yttrede, at den af ham i Overensstemmelse med Udkastet propo-nerede Tidsfrist til Udgangen af 1855 var lang nok, idet der ikke skulde behøves længere Tid for de Communer, som ville gjøre Brug af den her tilstaaede Begunstigelse, til at fuldføre de gavnlige men vidiløstige Foranstaltninger, hvorom der her var Tale. Det er neppe af Erfaringen i den ærede Rigsdagsmands egen Commune, at han drager denne raske Slutning om Landets mindre formuende Kjøbstæder; thi det er langt fra, at den københavnske Commune har seet sig istand til endog at træffe Beslutning i saa Henseende i en saa kort Tid, som han formener, at andre Kjøbstæder skulle

kunne gjøre det, uagtet de ogsaa have og maae have økonomiske Betænkkeligheder at overvinde. Den ærede Rigsdagsmand sagde udtrykkeligt, at, vedtoges Loven 1853, kunne de vedkommende Communer betænke sig 1854 og udføre de tagne Beslutninger i 1855; men saaledes forholder det sig neppe, idet jeg maa formene, at de øvrige Kjøbstæder have meget mindre økonomiske Kræfter til slige Foranstaltninger end København, og selv om Communerne faae den Begunstigelse, hvorom der her er Spørgsmaal, saa er det dog ialtfald ikke en Begunstigelse, der gjør deres Udgifter ringe, eller giver dem for Intet de vigtige Indretninger, hvorom der her er Spørgsmaal, og hvortil der udfordres overordentlig store Kræfter og Capitaler. Jeg mener, at det er meget naturligt, at, jo mindre Communerne ere, des mindre ville deres økonomiske Kræfter være, og desto større Vanskeligheder ville de have at overvinde, ved at anskaffe sig disse nyttige Indretninger, uagtet alle de samme Grunde, som saa stærkt tale for at tilvejebringe disse væsentlige Forbedringer i de større Communer, meget godt ogsaa kunne være tilstede i de mindre, og om man end vil indrømme, at Sundheds- og Belysningsforholdene ere noget forskellige efter de locale Forhold, trænge dog alle Communer til en væsentlig Forbedring i saa Henseende. Naar der derfor er Spørgsmaal om nu at træffe en almindelig Foranstaltning, bør denne træffes saaledes, at det bliver muligt for de Communer, hvis Berettigelse til Begunstigelsen er ligesaa stor som andres, at kunne nyde godt deraf. Den ærede Rigsdagsmand for Københavns 2den Valgkreds (A. Hage) har tillige yttret, at Forlængelsen efter hans Formening af den Grund ikke behøvedes, at Toldrevisionen forhaabentlig inden saa Nar blev fuldført; men under de Forhold, hvorunder vi nu befinde os, kan man dog virkelig tænke sig Muligheden af,